

стосъ се обръща къмъ евреитѣ и казва: „Вие не трѣбва да бждете овци, не трѣбва да бждете като сжщества, които се търкалятъ само надолу, както рѣкитѣ и камънитѣ, но трѣбва да бждете хора, които се възкачватъ нагорѣ къмъ Бога, да изпълнявате, значи, Неговата воля“. Това е искалъ Той да имъ каже. Тѣ Го разбираха. И въ съврѣмения животъ хората постоянно слизатъ, търкалятъ се отъ Витоша надолу и се питатъ защо сж нещастни. Всѣки, който се търкаля надолу, е нещастенъ. Щастливъ е човѣкъ, когато почне да се възкачва. Докато човѣкъ не почне да мисли и разсждава, той е нещастенъ; почне ли да мисли и разсждава, става щастливъ, и невъзможнитѣ по-рано нѣща въ живота почватъ да ставатъ възможни.

Скритата мисль, която Христосъ влага въ тия думи, има за насъ велико значение. Когато Богъ е казалъ въ първата глава на Битието, че е направилъ човѣка по Неговия образъ и подобие, Той е искалъ човѣкъ да мисли и дѣйствува, както Богъ мисли и твори, да има воля; а подобие значи да уподобяваме нѣщата, сир. да правимъ разлика между доброто и злото, да произвеждаме хармония. Да мислимъ и дѣйствуваме — това е Божественъ принципъ, който Господъ е вложилъ въ насъ. И всѣки, който не мисли и дѣйствува, както Богъ му повелява, нѣма образа Божи, той е овца. Ние не казваме, че овцата е лоша, но казваме, че прѣдзначението на овцата е да пасе и да дава млѣко и вълна, когато пъкъ прѣдзначението на човѣка е съвсѣмъ друго; той е създаденъ, за да управлява всички сжщества, да регулира атмосферата, да регулира всички други елементи, да уреди земята. Той трѣбва да стане